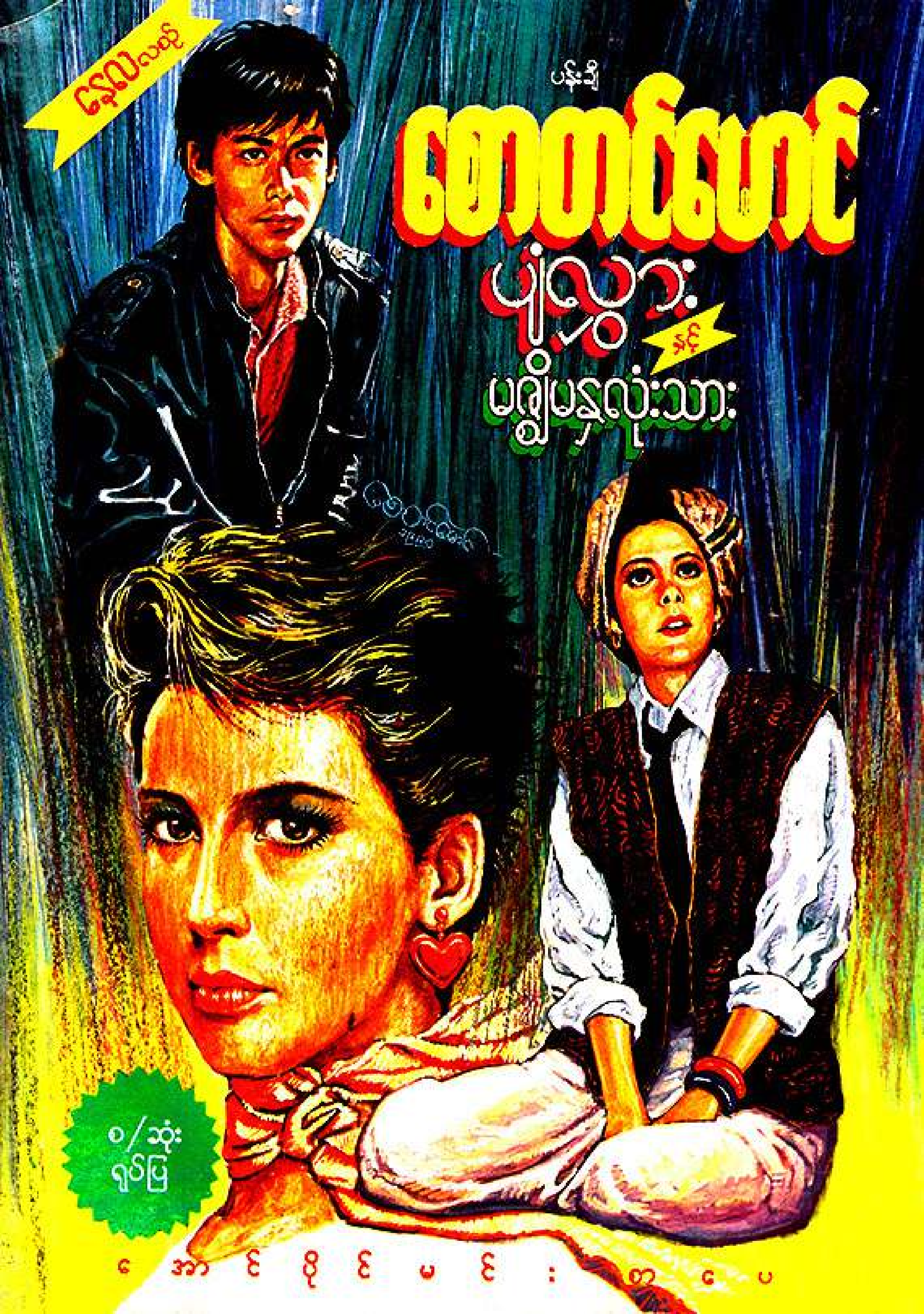

ငွေပလ စာစဉ်
ပန်းချီ
တောတင်ယောင်
ပျံလွှား
နှင့်
မရှုမနုလုံးသား
စ/ဆုံး
ရှစ်ပြ
အောင်ဝိုင်းမင်း စာပေ

ရုံးပိတ်ရက်မို့အဖေသည်နိုင်ငံခြားတိုင်း(မ်)မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်ကိုလှန်လှောဖတ်ရှုနေသည်။ အမေသည်အဖေ့အတွက်စိတ်ကြိုက်ဆွယ်တာတစ်ထည်ကိုထိုးလျက်ရှိ၏။ ရင်ထဲမှာမရှုပ်ပြီသလို အတွေးထဲမှာလည်းကြည်လင်မှုရှိ...
စိတ်ပြေလက်ပျောက် သီချင်းနားထောင်ရန်ကက်ဆက်ခလုတ်ကိုနှိပ်လိုက်သည်။ သာယာငြိမ့်ညောင်းသော ကန်ထရီတီးလုံးများကညင်သာစွာထွက်လာသည်။ ထို့နောက် အဆိုတော် ထူးထူးရဲ့ အသံ.......

... ကိုယ့်အသည်း... ခွဲသွားပါစေ ချစ်...
ချောက်...
ဆက်လက်နားထောင်ဖို့ စွမ်းမရှိတော့။ ရင်မှာက ကျင်လွန်းလှသည်... သည့်သီချင်းခွေမှ တိုက်ကိုက်ဆိုင်ဆိုင် ထိုးတက်လာခြင်းဟု ခံပြင်းစိတ်ဖြစ်ရ၏။ ကက်ဆက်ခလုတ်ကို ပြန်ပိတ်ပြီး ညကငှါးလာသော ဝတ္ထုစာအုပ်ကို ကောက်ယူလိုက်သည်......

မောင်စိန်ဝင်း (ပုတီးကုန်း) ရဲ့ 'ထွေယ်ငင် လိုပါနိ နယ်ပင်ဒို့ ခိမ်းလေးသလား' ပထမပိုင်း လုံးချင်းဝတ္ထုဖြစ်နေသည်။ မောင်စိန်ဝင်း စာအုပ်စာသစ်ထွက်သည့် အချိန်ရှိသာလာခဲ့သော်လည်း စာအုပ် အမည်ကိုသေသေချာချာ မဖတ်မိခဲ့.....
ဒုက္ခဆိုတာ ချည်ပြီး ဝင်လာတတ်ပါသလား... စေတနာကို အားပိုခဲ့သော တိုက်ဆိုင်မှုများ အတွက် ပြောစရာ မရှိပါ၊ ဦးလက်စမို့ မတတ်နိုင်၊ ပတ်ဖြစ်အောင်တော့ ဖတ်ရမည်...
လေးငါး မျက်နှာသာ ကျော်သွားသည်၊ စိတ် တို့က ဝတ္ထုထဲသို့ ရောက် လိုက် ပျောက်လိုက်...

အခုတလော သူစိတ်ညစ်နေရသည်။ 'သူဇာလွင်' နှင့် ပတ်သက်၍ အရာရာသည် ဘဝင်မကျစရာ ချည်းဖြစ်နေလေပြီလား၊ အတိတ်ကိုသာ ပြန်စဉ်း၍ရလျှင်....
ပြီးခဲ့တာတွေ အားလုံး ဖျောက်ဖျက်ပစ်ပြီး အသစ်တစ်ဖန် ပြန်စချင်သည်။... အမှား များစွာကို ပယ်ဖျက်ပစ်ချင်သည့် စေတနာသဖြင့် သူဇာလွင်နှင့်ပတ်သက်၍ ဖြစ်သည်။ သူဇာလွင်သည် အားလည်းရှိ
ခက်ခဲသောမိန်းကလေး ဖြစ်၏။ ပျော်ရွှင်ကကျော့စွာ သမားစာသမားမနှု ပညာကိုနှံ့မင်မက်မော သူ့ရိုးသားသိမ်မွေ့သူ... ထို့ကြောင့်သူချစ်သော သူဇာလွင့်ကိုလည်းသူ့လို ပင်သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့နှင့် တည်ငြိမ်အေးဆေးစေချင် သည်...
၅

တစ်နည်းဆိုသော်အနု
ပညာဆန်စေချင်သည့်ပင်။
သို့ရာတွင်သူ့အလွင်ကား
စိတ်ကူးထဲကလိုဖြစ်မလာ
ခဲ့။လုပ်စရာရှိလျှင်မတွက်
မကာဝ်လုပ်သည်။စားစရာ
ဒီလျှင် မတွက်မကြောက်စား
သည်။ ပြောစရာရှိလျှင်လည်း
'ပက်' ခနဲ ပြောချလိုက်ရန်
ဝန်လေးတတ်သူ မဟုတ်ပေ
ဆိုက်ချွင်းဂါမတူ၊ အသွင်မတူ သူနှင့်ပိုး ပေါင်းစပ်
မိရန် မလွယ်လှမှန်း တစ်စစ ပျံ့လွှားနားလည်လာပါ
သည်။ 'ဇာတိနှင့်' လေးထောင့် 'မညီသည့်' ဘယ်သော
အခါမှ ထပ်တူ ပြည့်မရကောင်း၊ သူနှင့်သူ့ အလှင်
တို့သည် ဇာတိနှင့်လေးထောင့်လို မှား ဖြစ်နေ လေ
ပြီလားဟု သံသယစိတ်တို့ ကြီးထိုလာရတော့သည်...

ကြကြရေ...
စားပြီးပြီလား...
ဪ...မသန်းမြ
စားပြီးပါပြီ....
သားလေ...
မွှားမိတ်သွေးသွား၏။ မသန်းမြဆိုသူမှာ နှစ်ဆယ်ကျော်မှ
မိန်းမကြီးဖြစ်သည်။ အားအားရှိ အရုပ်စာကြည့်လေ့ရှိ
ပြီး ဇာတ်ကြောင်း ကောင်းပြော တတ်၍ စပ်စုတတ်သူ
အမေပေးသောအကြာခိုးရည်
ကိုယူသောက်လျက်ပြောသည်။
ဒါနဲ့ပြောရဦးမယ်
ကြကြရေ...ဒီနေ့တော့
ထူးထူးဆန်းဆန်းပါ...
အရင်းမရှိ ဈေးမရှိ
ဘာတွေက ဘယ်လိုထူး
ဆန်းနေလို့လဲ မသန်း
မြရ....

ထူးဆန်းပြီလား ကြံ့ ကြံ့ရေ…ဟိုမှာကြည့်ပါလား.....
ဒိမ်ရှာဂိမ်သို့ သွန့်ပြဲသ သည်း သူ့ဇာ လွင်သည့်သူ့ညီမနှင့် အတူ ဆီးသီးထုပ် ကလေး တွေကျထုပ်များကိုရှိသည်။ မိခင် ဒေါ်ခိုင်ကြည်ကတော့ တရားသမား ဖိဖိ ကျွန်းနွံခိုင်ကလေးတွင်ထိုင်ကာ တရား စာအုပ်ကလေး တစ်အုပ်ကို စိတ်ဝင် တစား ဖတ်ရှုနေ၏.....
အခုလိုပိတ်ရက်တွေမှာ ဘယ်တုန်းကများဒီကောင် မလေးအိမ်မှာရှိနေဖူးလို့လဲ ခါတိုင်းနေ့တွေဆိုကောင် လေးတွေကောင်မလေးတွေ တရှုန်းရှုန်းနဲ့ဟေးလားဝါး လားပါသွားတာကြာပြီ…
အော်…ဟုတ်ပါရဲ့တော် ဒီနေ့ ဘယ်အပေါင်းအသင်း မှ မလာသေးပါလား…
ရေ့ထဲ ကလေးကပါ ထောက်ခံပြောသည်။

သူတို့ဆီကိုရောက်ရောက် လာတဲ့ ပတ်ပလစ်ကာ ကား မြှာလေးနဲ့ အသက်ခပ်ကြီးကြီး လူကိုကြုံကြုံသိတယ် မဟုတ် လား.....
အင်း...
အဲဒါ ဓါတ်ဆီဆိုင် မန်နေ ဂျာတဲ့..ကြုံကြုံရေ...ချမ်း သာတာလေ....
အာ...ခုလေတို့ ကလဲ ဘာတွေမှန်းလဲ မသိဘူး၊ စိတ်ရှုပ် ပါတယ်....
ဪ..ဟုတ်လား ဒါနဲ့ သူကဒီကို ဘာလာ လုပ်တာလဲဟင်!..
ဒီ...ကြုံကြုံကလဲ ညံ့လိုက်တာကွယ်..သူက တစ်ခုလပ်၊ မုဆိုးဖိုတဲ့...ဒီနေ့ တော့ ကြုံကြုံ့လိုးစားကြည့် လေ၊ ရွှေနန်းသိဘာကိုလိုလို့ဝ တယ် ဆိုတာ စာရင်းကြီးပဲ...
အာ..သူကလှုပ်လား မှယာလှုပ်လား...ရေရေ ရာရာ မသိသေးတာတစ် ခုပဲ ရှိတယ်......
ဝတ္တုစာအုပ်ကိုပိတ် ပြီးစာကြည့်စားပွဲမှ ထသည်...
၉

အဖေက မျက်မှန်ကိုလျှော့ချ ကာ မျက်လုံးပင့်၍တစ်ချက် ကြည့်သည်......
ဟုတ်..သူလေး၊ဖေဖေ တို့ ဘာသာ ပြောနေကြ တာပဲ သားက ဘာတွေ များ စိတ်ရှုပ်နေလို့ လဲ.....
အလကားရှုပ်ပိုင်း သူများအကြောင်းတွေ ချည်းပဲ ပြောနေ ကြတာပဲ...
ဟုတ်..ဒီခေတ် ကြီးမှာ ဒိုက်ဆဲ မကျန်တာဆိုလို့ ဒီအကြောင်းပြောတာ လေးတစ်ခုပဲရှိ ပါတယ်နော်...
ကန်ဒီတို့ချွေတာရေးကလဲ တာလှုပ်ရှားမှုအကြောင်းကောင်းမဟုတ် ဘူး၊ချွေတာလက်စ်နဲ့ပေါင်းချ တာလိုက်ရောပေါ့ဗျာ...
ငါတို့က ချွေတာ ရေးသမားတွေပါ ကွ...
ထိုနောက်မှာချင်း ရှင်နှင့် သူတွေမို့ခေါ်သည် ဖြိတ်ပြုက ပြောမှာဘဲ့ဆွားလေ ရယ်နေသည်....
ဒီ..သားကလဲ လူကြီးကိုအဲသလို မပြောရဘူးလေ
၁၀

ဒါ.. မသဘာဝလိုပဲ
တယ်သိဘူး၊ ကောက်တော့မှ
သတိလာမှာပါကွာ...
ကိုမိုးလွင်ရော
ကလေးကို ကောက်
ထိုးလျှောက်ကောက်
နဲ့.....
ကောင်းပြီ..!
ပြောလေ ကလေ
ဟင်း....
ဟာ.. ငါပြောတာ
မဟုတ်ဘူး လား...
ဟား.. ဟား...
ဟား...
မျှော်ဆိုးကိစ္စရှိ၍ထွက်
လာခဲ့၏။ စက်ဘီးကိုတွန်း
၍လမ်းမသို့ရောက်လာ
သော်လည်း သူ့အတွင်းတို့ ကိုယ်ဘက်သို့ယောင်
၍မှုပင် မကြည့်မိ။ သို့သော်.. စက်ဘီးကလေး
နှင့်အတူ တဖြည်းဖြည်း ဝေးသွားရှာသော သူ့
ကျောပြင်အား သူ့အတွင်း တစ်ယောက်ကြည့်
ကျန်ရစ်ခဲ့သည်ကိုမူ မှုံသွားခဲ့ဘွား မသိရှာခဲ့
လေ...........

ဦးစိန်လှိုင်သည် နံ့ကါစွမြင်းနယ်မှ ရန်ကုန်သို့ ပြောင်းရွှေ့လာရသည့် ဌာနတစ်ခုမှ အရာရှိတစ်ယောက် ဖြစ်သည်၊ သူတို့မိသားစု ရန်ကုန်သို့ ပြောင်းလာကြသောအခါ....
နယ်မြို့ကလေးမှ အိမ်ကို ဆိုင်ရှင်းဆေးဆရာကြီး အဘိုးဘိုးသီလထံ အပ်နှံထားခဲ့ရလေသည်....။ ဘိုးသီလကား......
ဆေးဝါးကုသခြင်း အလုပ်ဖြင့် ဘဝတွင် ချမ်းမြေ့စွာ နေထိုင်တတ်သော တစ်ကိုယ်ရေ တ ကာယသမား ဖြစ်၏။ မြေးဖြစ်သူ မျိုးသွားကိုလည်း သဲလောင်ရှိကြီးရှာသည့် သားအချစ် မြေးတနှစ်သို့ထားသည်ပဲ ဟုတ်လား......

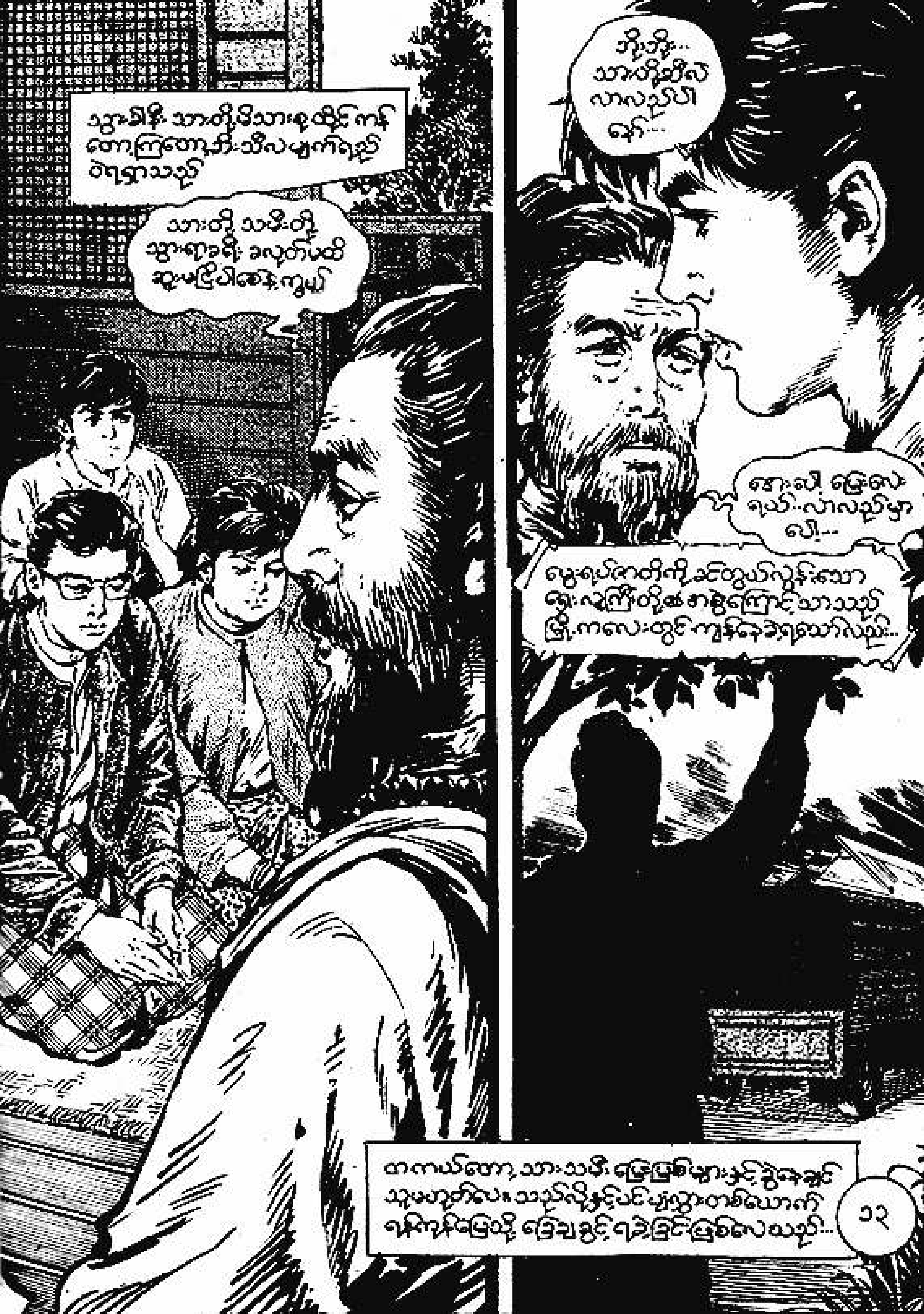
သွားမိနိုး သားတို့မိသားစု ထိုင်ကန် တော့ကြတော့အဘိုးသီလ မျက်ရည် ဝဲရှာသည်
သားတို့ သမီးတို့ သွားရာခရီး ခလုတ်မထိ ဆူးမငြိပါစေနဲ့ကွယ်
ဘိုးဘိုး... သားတို့ဆီလ လာလည်ပါ ရှင်...
အေးပါ မြေးလေး ရယ်..လာလည်မှာ ပါ...
မွေးရပ်ဇာတိကို ခင်တွယ်လွန်းသော ဘိုးလူကြီးတို့၏ စာခွဲကြောင်သာသည့် မြို့ကလေးတွင် ကျန်နေခဲ့ရလေသတည်း...
တကယ်တော့ သားသမီး မြေးမြစ်များနှင့်ခွဲခွာချင် သူမဟုတ်ပေ။ သည်လိုနှင့်ပင် မျိုးသွားတစ်ယောက် ရန်ကုန်မြို့သို့ ခြေချနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်...

မြောင်းသာကားစရပ်ကွက်လေးသည်
သစ်ပင်စိမ်းစိမ်း ရှိနေခဲ့သေး၏။ အိုဆောင်-
တစ်ပြ တိဿယ်ရောက်ခဲ့တွင်ပင် ပျံ့လွှား
အမှိုနေသာကျလာခဲ့လေသည်.....
ဓားဆေးဆိတ်ငြိမ်သောရပ်ကွက်မှိန့်မှိန်သက်ပါ
၏ အသွားသဖြင့်မြို့လယ်ကောင်မှာလို တိုက်ကြီး
ကာကြီးတွေ ပါးနေကောင်မရှိဘဲ ဆူဆူညံညံအသံ
များကင်းလေးခြင်း၊ သစ်ပင်တိုးမိုးများရှိနေခြင်း
တို့ကပို၍အကြိုက်တွေစေသည်
မည်သို့ပဲဆိုဆို ပျံ့လွှားအဖို့သူဆ
နှင့်တွေဆုံရန်ကားသည်အချိန်မှ
စ၍နိဒါန်းပျိုးခဲ့ရပါတော့သတည်း

သူ့အာလှင်တို့မိသား
စုတွင် ပေါင်းနှံမည့်သူ
ပေါက်ရှိသည်...
တဖို့ကျောက်လှိုင်
သည် ဒို့အိမ်ဖွဲ့ဖြိ
ဒါနဲ့မှ ယိုထပ်းတစ်
ဖို့ဖြစ်ခဲ့...
တည်ငြိမ်သလောက်
သူ့အာလှင်ကားသွက်
လက်ချက်ချာသည်၊
ရှာသည်၊တစ်နည်း
အားဖြင့် ဆိုသော်-
ဖွတ်သတ်သတ်နိုင်
လွန်းသည်....
အစ်ကိုဖြစ်သူ ရာဇာကျော်ကား ဆယ်တန်း
တွင် တစ်ကြိမ်ကျနေသဖြင့် ကျောင်းမှထွက်
ကာ ပုံနှိပ်တိုက်တစ်ခုတွင် အလုပ်ဝင်လုပ်
နေသည်။ သူ့အာလှင်က ဆယ်တန်း၊ မွေးယာ
လှိုင်က ကိုးတန်း၊ မွေးယာလှိုင်သည်အားဆေး-
မိန်းကလေးတစ်ယောက်အနေ
နှင့် 'လူ' လွန်းသည်ဟုထင်းသည်
ရှိရောက်ပေလား မသိ....
ကိုက်ဆိုင်ချင်တော့ သူကြည်မှု
သော်အချို့ သူ့အာလှင်နှင့်မှ တစ်
ကျောင်းတည်းတစ်တန်းတည်း
တွင် အတူတူစာသင်ဖော်များ
ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်......

သူဇာလွင်သည်အတန်းထဲတွင်
အဆင့်တစ်နှစ်ရလောက်အောင်
စာတော်လှသူတော့မဟုတ်ချေ
သို့သော်ပါးနပ်မှုသွက်လက်
ချက်ချာမှုတို့ကြောင့်လူချစ်လူ
ခင်ပေါသည်။အပေါင်းအသင်းဆန်
သည်...
ဆရာမပန်းပို့ အိမ်ကနှင်းဆီပန်း တွေ ခူးလာတာ...
သည့်လိုအလိုက်သိတတ်မှုလေးတွေကြောင့်ပင်
ဆရာမသည်သူ့အားပစားပေးသည်ထင့်။ခိုင်း
စရာရှိလျှင်လည်းသူဇာလွင်၊ကျေးစရာရှိလျှင်
လည်းရွေးချယ်မှာသူဇာလွင်ပင်။တစ်လမ်းတည်း
တွင်အတူတူနေပါလျက်နှင့်ရင်းနှီးအောင်ပျဉ်သွား
မဆက်ဆံသည်မှာရှင်းပါသည်။သူမှသူဇာလွင်
ကိုကြည့်မရသည်ဘဲ။သူမတွင်မိန်းကလေး
ထက်ယောကျာ်းလေးသူငယ်ချင်းကပိုများ၏
အို-သူဇာရယ် အားနာစရာ ကွယ်....
ထို့ကြောင့်ရှုတ်နောက်
နောက်ကောင်စားမျိုးကို
လာလျှင်ခဏခဏစကား
များရသည်...

ကျောင်းတက်ခေါင်းလောင်းထိုးပြီး သွားသော်လည်း မျှသွားတို့ ကျောင်းခန်းထဲသို့ အတန်းပိုင်ဆရာမ ရောက်မလာသေးသို့ ကြောင့်ကြောင့်မရှိ တော့ ကြွက်များသောင်းကျန်းဆိုသလို ကျောင်းခန်းထဲ၌ တစ်ခဲနက်တစ်ပေါက်နှင့် ဆူညံနေကြသည်.....
ကိုနိုင်ထွန်း ကား တွေ့တောင်မကြည့် ဖြစ်လာကြပြီ...
သွားစမ်းပါကွာ မင်းကိုနိုင်ထွန်းက လော် နန်တောက်သွားပြီ...
ကျော်သူက ဟို ဇာတ်ကားထဲမှာ အရမ်းချောတယ် နော်....
အမယ်! ရဲအောင် ကမှ ပိုချောတာဟဲ့..သူ့ ဖြီး သူ့လက် သူ့မျက်လုံး ကို မကြည့်လိုက်ရဘူး လား.....
မြောင်းထဲကို သွားထားလိုက်..
လက်ဖွေးခင် ကမျာစာ ရုပ်ကိုပတ်နေသော မျှသွားစိတ်ညစ်နေ၏..

အတန်းရှေ့မော်နီတာသိန်းထွန်းဇာက..
ဟာ..ဟာ...အားပုံး လော်ကြပ်တော့ကွာ..သာမှ လာရင်မကောင်းဘူး...
လုပ်မနေပါနဲ့ သိန်းထွန်းဇာရာ..မင်း ကိုဆိုးလွန်းလို့အသိတော့ လေးအားလေးဝင်လာမလား ဆိုပြီး ဆရာမက မော်နီ တာ ခန့် လိုက်တာ ပါ...
ဆိုးပေါ်ခြိုအကိတ်ထွေးကိုကပြော သည်၊ ထုံးစံအတိုင်းမပေါ်ရှုသူက လွှင်ကပါလာပြန်ပြီ.......
နင်...အဲလိုပြောဖို့ မကောင်းဘူးထွေးကို သိန်းထွန်းဇာက မော်နီတာ ဖြစ်နေပြီပဲ သူ့စကားကို နားထောင်ဖို့ကောင်း တာပေါ့.....
အောင်မယ်ါ မော်ကလုပ်တိန်ကြ ဘက်ဖိုး...
၁၈

ဘာ..! ဒါ..ဒါ.. ငါ့ကိုသက်သက် ပုံဖော်ထားတာ လား....
နင်က သူ့နဲ့ပတ် သက်နေလို့ဆိုတာ လား...
မွေ့ကို..နင် သွန်သာပြီ နော်...
ဟုတ်တယ် မွေ့ကို မင်းစကား ကို ဆင်ခြင်ပြောဖို့ ကောင်းတယ်...
ထိုစဉ် ခန်းမထဲသို့ ဆရာမ ဝင်လာ သဖြင့် အားလုံးငြိမ်သက်သွား၏-
ဟဲ့..ဗျောက်ကြမ်း၊ တောတော ကာလိုဆူညံနေကြပါလား၊ ဆရာဆရာမ မရှိတော့တာနဲ့ ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်နေ ကြတာပဲ မင်းတို့ကလေးတွေလား..
ဆရာမ ဒေါသ ထွက်နေသည်။ အခုတော့လည်း မီးကိုရေနှင့်ငြိမ်း သတ်လိုက်သည် သို့တိတ်ဆိတ်သွား ၏..
ဒိုးထွန်း-ခေါ်ယစမ်း မင်းကိုမော်နီတာခန့် ထားတာပဲ-မှတ်မထိုင် ဘူးလား....

ကျွန်တော်..ကျွန်တော်.. ပြောပါတယ် ဆရာမ ဒီလေမယ်....
ဒီလေမယ် ဘာဖြစ်သလဲ!
သိန်းထွန်းက ဆက်ပြောရန် နှုတ်ဆွံ့နေသည်။ ထွေးကိုအကြောင်း မပြောချင်၊ သူ့အတွင် ဘာမလို ဘာမဟုတ် ဖြစ်လာသည်.....
ဒီလိုပါ ဆရာမ...
ထွေးကိုနှင့်ပတ်သက်၍ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်ပြောပြလိုက်သည်။ ထွေးကို ချော ဆရာမကြီးမြင်လုံ့မှာ မိသွား လေသည်.......
ဒီပြဿနာ ဒီမှာတင် ဆုံးပစေနော် နို့မို့ရင်တော့ ဆရာကြီး ရုံးခန်းကို အပို့ခံကြားလား ထွေး ကို.....
ဟုတ်ကဲ့...

သည်လိုနှင်းရက်ကလေးများတစ်ခါတစ်ခါ
အိုမင်းလာခဲ့ရာ မှုံသွား၏ကျောင်းသက်
သည်လည်း နှစ်ဝက်ကျိုးခဲ့ရလေသည်-
တစ်နေ့ ကျောင်းသွားရန် အိမ်မှထွက်စဉ်...
သူ့အကလျှင်တို့ ညီအစ်မနှင့် ပက်ပင်း သွားဆုံ၏။ မှုံသွား က ဝတ္တရားကျေ ပြုံးပြလိုက် ရုံ၊ သူတို့ရှေ့မှ ခပ်သုတ် သုတ် လျှောက်သည်......
သူ့အကလည်းတစ်မျိုး ရော်သူ့အ-ယောကျ်ား လေးတွေနဲ့ ရောရော ဝင်ဝင်ရှိသလောက်..
မိန်းကလေး တွေနဲ့ကျတော့ ခပ်စိမ်းစိမ်းပဲ..
မယ်ယာလွင်ကမူ မှုံ သွားကိုကြည့်၍ ထပ်ပြုံးလိုက်လေး သည်.....

ကစ်ခန်းတည်းနေပြီး သူ့ကတို့နဲ့တောင်မရင်း နှီးဘူးနော်...
အလကားပါဟာ ကျောင်းနံရံကပ်စာ စောင်မှာ ကဗျာလေး ဘာလေး ရေးမူတာ လောက်နဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကိုယ်ရွတ်အထင် ကြီးနေတာ...
ဒါလေမယ်... ကဗျာသမားတော သမားဆိုတော့ စိတ် ရှင်းကောင်းပုံရပါ တယ်သူ့ကာရံ့ စိတ် ကူးမလွဲနဲ့ဟာ...
အမယ်တော်! တောက်တီး တောက်တဲ့...
ဟုတ်တယ် အကောင်းပြော တာ၊ ဖြီးတော့ မိုးဗိုး ကလဲ အမျှား...
မကြားတကြား သူ့ကလည်းစကား ကြောင့် မှုံသွားခြေလှမ်းများ တုံ့ခနဲ ဖြစ်သွားသည် ....
တော်ပါမွှယ ရယ်...သူ့သိုးကဗျာကြောင်း မှမသိဘဲ၊ သူ့ကအဝင် သိလို ကာနေသလိုလိုဘဲ...

ဆဲလ လိုလိုချိ တက တက်ဒါ အကျမှ မသွတ်ဘိပါ၊ ဟောက် တော့လဲ ဒါတွေပျောက် သွားမှာပါ့....
အမယ်! ကောင်မ ပြောလေ ကဲလေ.. ကဲဟာ...ကဲဟာ..
ဟား
ဟား
ဟား
သိပ်လဲ ဝေယျာနရ ဆိုးမှုမိခန့် မှုမ်ခဲ့ခံ မမ၊ ညှည်ကြီးကိုရင် ညှည်ပါ ယူ....
တကယ်လိုလား၊ ဒေါက် တော့မှ ရောင်တွေကဘာ တွေရှိနေဦးမယ်၊ စဉ်းစားလေ ဟယ်၊ မှန်ကိုသာ လေးလေးရှိ ကောင်းတာတွေ.. ဝီကိုစွမ်း ဆိုတာက...
သူကို စနေမှန်သိစ္စ မှဲ့ သွားတစ်ချောင်းကိုရင်တော့ ချီခြင်းနှင့်သူတို့ခြောင်း ဒိရပါလော့ သတည်း...

အထူးသဖြင့် ကဗျာ၊ အလင်္ကာဆိုင်း
နှင့်ပတ်သက်၍ မြန်မာစာတွင် ထူး
ချွန်သောကြောင့် အတန်းပိုင်ဆရာမ
ဒေါ်မြညွန့်က ဆိုပြီး သဘောကျ၏....
မှုံ့သွားသည့် ကျောင်းသားသစ်ဆို
သော်လည်း အေးဆေးတည်ငြိမ်ပြီး
စာတော်သူ ဖြစ်သဖြင့် ဆရာဆရာမ
များက ချစ်ခင်နှစ်သက်ကြသည်...
ထို့ကြောင့် ဆရာမ၏ စာရေးပေးခြင်းကိုခံရ
သော ပြိုင်ဘက်ဖြစ်သူ ဆုဇာလွင်မှာ မှုံ့သွား
ကို မဆီမဆိုင် မနာလိုဝန်တိုစိတ်များ ဖြစ်လာ
ခဲ့လေသည်.........

တစ်နေ့တွင်အတန်း ပြောင်းချိန်၌ဆရာမ ဒေါ်မညိုသည်ရေး ခိုင်းထားသော စာစီ စာကုံး စာအုပ်များ ကိုဆရာများအနားနေ ခန်းသို့လိုက်ပို့ရန် မျိုးသွားအားခေါ်သွား သည်......
မြန်မာစာတွင် တော် ရုတ်တာချိုသွေးကိုနှင့် တူသည်...
ဟေ့ကောင် မျိုးသွား မိလေး သူကလှချင်ဦးမယ် သွားလေးပါကွာ..သူ့စာ ကိုရှာကြည့်ခဲ့စေသာ လေးသွားတာ....
ကျွန်ုပ်လက်ထဲမှ စာကူးပေးပါလေးတခု..
ဟာ!..မင်း ဘာသာ လေးပါ ကွာ ငါနဲ့ မီဟာ မနက် အလေး မကပ်ရှိပါ..
ယူပါကွာ— သူ့ယောက်ျားတွေပါ ကျည်စမ်းပါ၊ ငါ ကိုသာသွားချင်လို့ ပါ..ဟကွာ..ဟ..
အာ..ဒါဆိုတော့တာ ဖဲ..ကဲကွာ လေ.. လေ...

မွဲ့ဘွား ရှုံ့မဲ့သွားပြီး ထွက်လာခဲ့သည်..
ငါ့စကိုလာ ပေးသွားတာ.. ဟုတ်လား!
သူ့ကလှိုင်.. ဈေး.. တခါ နင့် စကိုလာလေ့ သွားတာ..
ဟုတ်တယ်..
ဘာလဲ ဟင်..!
မိတော့ ငါ မသိဘူး...
ပြောပြောဆိုဆို မွဲ့ဘွားက သူ့နေရာသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ သူ့ကလှိုင်စင်းတာ မရှိခဲ့ချေသည်။ သူ့စကိုကျောင်း ဖေဖိလာလေ့ရှိသည်ဆိုတော့ ဘာများရေးထားမှာပါလိမ့်..

သိချင်စိတ်က စောစောနေသည်... သေသေချာချာပိတ်ထားသော စက္ကူဘူးငယ်ကို အလျှင်စလိုပင် ဖေါက်ဖွင့်လိုက်၏။ လက်ထဲသို့ ပါလာသည်ကား ဘရာစီယာ တစ်ခု...
ဝါး
ဟားဟား
ဟီး
ဟီး
အတန်းသားများဝိုင်းရယ်ကြစဉ် ရှက်စိတ်ကြောင့် သူဇာလွင့် မျက်နှာနီမြန်းသွားသည်။ ဒေါသကြောင့် အသားများတဆတ်ဆတ်တုန်ယင်နေ၏။ မျှသွားပါး ဆပ်ဆလောင်းသားဖြင့် တုံ့ကြမှင်သက်နေမိသည်..
ဒီ..ဒီ..ငါ့ကိုသက်သက်မဲ့ အရှက်ခွဲတာလား မျိုသွား...
ဟား..မဟုတ်ပါဘူး သူဇာလွင်

ဘာမှသွတ်ရမှာလဲ..လက် မှုလက်ကြပ်မိချင်ပြီတော..... နင့်ကို ဆရာကြီး နဲ့တိုင်ပြောမယ်
သူမလှိုင်က ပြောပြောဆို ဆိုထွက်သွားသည်.....
ရှီး..ရှီး.. ငါခွင့်ပြုမယ်... ဟာ! နှုတ်ပါဝဲ
ခဏအကြာ၌ သူမလှိုင်နှင့်အတူ လက်ထဲတွင်ကြိမ်လုံး တရမ်းရမ်း ဖြင့်ကျောင်းတိုင်ဆရာကြီး လိုက်လာခဲ့ တော့သည်.......
ဘုန်းကြီးအမှုတော့ ရွာမတိ တော့မသည်။ ဒါ..ဟိုကောင် လေးကို သက်သက်မဲ့ နောက်တွန်းတာပဲ....
မင်္ဂလာပါဆရာကြီး

မင်္ဂလာပါ...ကဲ ထိုင်ကြ...ထိုင်ကြ...
ဒေါသကြောင့်ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး၏လေသံက အနည်းငယ်မာထန်နေသည်......
မျှားဆိုတာ ဘယ်သူလဲ ထွက်ခဲ့စမ်း.....
သူမယောင်မှတ်ပါတဲ့အာရုံစွဲရှာသဖြင့်ထွက်ခေါ်သဖြင့် မျှားခပ်ဆတ်ဆတ်ထပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ သူ့အား လှမ်းသည့်ဆိုင်ရာမှ 'မှတ်ပြီလား' ဆိုသည့်မျက်နှာထားနှင့်မျှားကိုလှမ်းကြည့်သည်။ မျှားက တစ်ချက်ကြိတ်လိုက်သည်--
ဒီကောင်လေးလား မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကိုခေါ်သင်တဲ့ကိစ္စလား....

ဒါ့ပြင် ဘာတည့် ပေးတာလား... ဒီ ဘယ်သူလဲ...
မယူတော့ပါဘူး ဆရာကြီး ရွှေ့ကို ခေါက်တာပါ.. သူ့အ သွင်းအစ်ကိုလာလေးသွားတာဆို ပြီ.သူကျွန်တော့်ကိုတစ်ဆင့်
ကျွန်တော်ကတော့... ခေါက်တာ မယူတော့ပါဘူး ဆရာကြီး....
ပေးခိုင်းလိုက် တာပါ...
သူ့စကလွှင် ချက်ချင်းပင် အားတုံ့အားနာဖြစ်သွား၏...
ဘယ်မှာလဲ ဒီခွေးကို...